

Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ

ΕΤΟΣ 58 • ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 170 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ – ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2023 • Γραφεία: ΣΕΙΡΗΝΩΝ 33 – ΒΥΡΩΝΑΣ 16231 – ΑΘΗΝΑ

Τηλέφωνο: 210 7645280 • E-mail: syllogosneochoriton@gmail.com • Σελιδοποίηση - Εκτύπωση: Στιγμή ΕΠΕ - Κάρπου 21, Ν. Κόσμος, Τηλέφωνο: 210 7211200

A letter that was never written

I greet you all, my dear children.

It made me so glad to see your wonderful photograph from the celebration of March the 25th. What a beautiful picture, full of so many beautiful smiles!

Along with my letter, I am sending you a photograph which was taken on the same day of the year, but 83 years ago. It is March the 25th, 1940. It is a few months before the whole world decides to dive into a dark well. The deep dark well of the war, from which our fate took long to rescue us.

I am there too somewhere in this photograph. I was the teacher in our village.

The photograph I am sending you does not have the beautiful colors that yours has. It's not just because this is how photos were taken back then. It's due to the fact that absolutely everything at that time had these colors. It was all black and white. So much so that in our village the rainbow, when it came out, was black and white too. You see, we were poor children. So poor that we begged for little, not for more.

It seems that our great poet, Alexandros Papadiamantis, had us on his mind when he wrote: "The day you were born was sunless, unlucky child; others took the flower while you took the root; when God created you, there were no other fates".

So it was that many of your ancestors in this photo made the decision. They were "my children", they were my students. They started fighting for a better fate, until they opened a door to escape. This fate was called emigration. I said goodbye to them,

knowing that I would never get to see many of them again. And I stayed behind saying "farewell", which had to be accompanied with consoling the mothers who stayed behind, counting on me to read for them the letter that came once in a while.

And they escaped by taking the path of emigration.

Life was very tough where they went. But they were tougher.

For them, there was no elevator to success, as is often the case today. They had to take the stairs of hard work. And in those foreign countries where they went, they started from life's basements...

The garden of their life was barren. It never rained roses for them. So, if they wanted to have more roses, they had to work harder and plant more rose bushes.

At first, they may have been ignored, then many were deceived, then some were fought, then your ancestors won.

Though they fell many times, they did so because they were running to catch up with life. One thing you should know, my children, is that he who runs falls, but he who crawls never falls.

And they became successful.

They succeeded, but they did not forget. They wanted to remember their past, so that it would define them in the future.

They did not forget those who were left behind in our village.

They were generous. And they gave more than they could, because that is true generosity.

Do you happen to know how the school in our village was built? It was built by them. They gave with joy without keeping record of what they offered, while those left behind received with gratitude without forgetting.

They didn't ask anything from their people who had stayed in the homeland. Or rather, to put this right, they did! They asked for a letter! A letter so they could hear about joys and sorrows...

My dear children, be proud of your ancestors.

I know that you and your smiles are the main reasons why your grandparents can smile today.

Concluding this letter, I urge you to follow the words of a great Greek author, Nikos Kazantzakis.

"Your first duty, in carrying out your service to your people, is to feel the ancestors within yourself. The second, to acknowledge their momentum and carry on their work. Your third duty, to give your child the great mandate to surpass you."

My dear children, may you always be well.

I can't wait to hold you in my arms here in Greece.

The teacher of our village.

(Although this letter is fictional, its contents most certainly aren't – if they had ever been written.)

Constantinos G. Fourlas

(Την μετάφραση του κειμένου στα Ελληνικά θα την βρείτε στην 3η σελίδα.)

Έργα στο χωριό

Τον Σεπτέμβριο του 2022 άρχισε το έργο ανακατασκευής της παλιάς βρύσης του Κατσαούνη, όπως όλοι τη γνωρίζουμε. Ήταν ένα έργο που έπρεπε να υλοποιηθεί, διότι υπήρχε κίνδυνος κατολίσθησης της παλιάς βρύσης και πρόβλημα για την στατικότητα των εκεί κατοικιών.

Τώρα επιλύθηκε το πρόβλημα και έχει ομορφύνει η είσοδος του χωριού μας.

Επίσης, τον Απρίλιο του τρέχοντος έτους, έγινε τιμεντόστρωση στον δρόμο από την οικία **Νικολάου Μασγάλα** μέχρι την οικία **Βασίλειου Λαζοδήμου**. Ένα έργο

το οποίο ήταν πολύ σημαντικό για το χωριό, ώστε να μαζευτούν κατά ένα μέρος τα βρόχινα νερά.

Έτσι, στο χωριό μας έγιναν δύο ζωτικής σημασίας έργα με πόρους που διατέθηκαν από τον άξιο Νεχωρίτη **Βασίλη Λαζοδήμο** και από τον Δήμο Ναυπάκτου για την ανακατασκευή της βρύσης και για την τιμεντόστρωση από τον Δήμο Ναυπάκτου.

Ευχαριστούμε θερμά τον **Βασίλη Λαζοδήμο** και τον Δήμο, αλλά και την Πρόεδρο **Γλυκερία Καλαθά** που μεριμνά και για αυτά τα ζητήματα του χωριού.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

- Ο **Ανδρέας Γεωργίου** (γιος της **Αθανάσιας Τσιντζέλη**) και η **Νικολέτα Ζήκα** τέλεσαν τον γάμο τους στην Αρτέμιδα Αττικής.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Η **Μάγδα Τζανακάκη** (κόρη της **Λαμπρινής Ν. Λούπα**) και ο **Θοδωρής Κόλλιας** απέκτησαν το 4ο παιδί τους. Αυτή τη φορά κοριτσάκι.
- Η **Νίκη Σταθοπούλου** και ο **Αγαμέμνων Ρούσος** (κόρη της **Μαρίας Ν. Λούπα**) απέκτησαν αγοράκι.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Πέθανε και κηδεύτηκε στη Λούτσα Αττικής, ο **Αντώνιος Πλάκας** του Αθανασίου.
- Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα, η **Βασιλική Μασγάλα** σύζυγος **Κωνσταντίνου**.
- Πέθανε και κηδεύτηκε στην Πάτρα, η **Λόλα Καρανδρίκα** σύζυγος **Κωνσταντίνου**.
- Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αμερική, ο **Ιωάννης Παππάς** σύζυγος της **Καλλιόπης Κατσαντώνη – Παππά**.
- Πέθανε και κηδεύτηκε στο Νεχώρι ο **Νίκος Μαζιάς**, ο αγαπητός μας μπάρμπα Νίκος.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

- Η **Ιωάννα Α. Λειβαδίτη** πήρε το πτυχίο της από το Τμήμα Ψυχολογίας του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Επίσης αποφοίτησε αριστεύοντας στις εξετάσεις της τάξης του βιολοντσέλου, του ωδείου Ορφείου Αθηνών, με καθηγητή τον Πάννο Ποβάνο.
- Ο **Γιάννης Παπαλάμπρου**, γιος της **Κατερίνας Ι. Λειβαδίτη**, πήρε το πτυχίο του από το Τμήμα Επικοινωνίας, Μέσων και Πολιτισμού του Παντείου Πανεπιστημίου.
- Η **Αθηνά Παπαλάμπρου**, κόρη της **Κατερίνας Ι. Λειβαδίτη**, πήρε το πτυχίο της από το Τμήμα Βιολογίας του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.
- Η **Νίκη Παλαμά**, κόρη της **Κατερίνας Π. Λειβαδίτη**, πήρε το πτυχίο της από το Τμήμα Ιστορικό – Αρχαιολογικό του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.
- Η **Βάσω Κουβελά** συμμετείχε στον 2ο Πανελλήνιο Διαγωνισμό σπουδαστών ρωσικής γλώσσας με θέματα «Ηρωες και ηρωίδες της Ελληνικής Επανάστασης του 1821» και «Η ρωσική γλώσσα είναι η γλώσσα του διαστήματος» και βραβεύτηκε με τιμητικό δίπλωμα.

Εκδηλώσεις τον Αύγουστο στο χωριό

Την Πέμπτη 17 Αυγούστου 2023 θα πραγματοποιηθεί στο Παλιονέχωρο στην Αγία Παρασκευή το Αντάμωμα των Παλιονεχωριτών. Καλεσμένοι όλοι σε μια όμορφη ευκαιρία να χαρούμε το μέρος, να γευτούμε τα νόστιμα φαγητά και να χορέψουμε με τους ήχους του κλαρίνου.

Την Παρασκευή 18 Αυγούστου 2023 θα διοργανωθεί από τον Δήμο στο χωριό λαϊκή βραδιά.

Τον Αύγουστο στο χωριό θα πραγματοποιηθεί έκτακτη Γενική Συνέλευση. Το θέμα της Γενικής Συνέλευσης θα είναι ανοιχτή συζήτηση για όλα θέματα του Συλλόγου. Η ημερομηνία θα ανακοινωθεί με επόμενη επικοινωνία.

Ύλη για την εφημερίδα

Θα ήταν μεγάλη η χαρά μας να προστεθούν στην εφημερίδα μας και νέοι αρθρογράφοι. Περιμένουμε λοιπόν τις ειδήσεις ή τα άρθρα που θα επιθυμούσατε να δημοσιευθούν στην εφημερίδα μας. Αυτά μπορεί να είναι ή τοπικού ενδιαφέροντος, σύγχρονα ή ιστορικά ή ευρύτερου κοινωνικού ενδιαφέροντος. Ενδιαφέρον μπορεί να έχουν και αναδημοσιεύσεις, άρθρα δηλαδή που έχετε διαβάσει σε άλλα μέσα και θα θέλατε να τα μοιραστείτε με τους υπόλοιπους αναγνώστες της εφημερίδας μας.

Ενημέρωση για κοινωνικά

Παρακαλούμε θερμότατα για τη βοήθειά σας σε ένα σημαντικό θέμα. Αυτό έχει να κάνει με την ενημέρωσή μας για τις ανακοινώσεις που επιθυμείτε να γίνονται στην εφημερίδα σε σχέση με τις ειδήσεις των κοινωνικών. Μπορείτε να τις στέλνετε ή στο email του Συλλόγου ή σε απευθείας επικοινωνία με τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου.

Αγγελία Πωλείται στο Νεχώρι Ναυπακτίας κατοικία 102 τ.μ., επί οικοπέδου 294 τ.μ. Κατασκευή 2010, μεζονέτα, ισόγειο ολοκληρωμένο και 1ος όροφος ημιτελής. Τιμή διαπραγματεύσιμη. Πληροφορίες στο τηλέφωνο **691854129**.

Εορτασμός της 25ης Μαρτίου στο χωριό

Η Επέτειος της 25ης Μαρτίου γιορτάστηκε και φέτος στο χωριό μας. Μετά τη Δοξολογία που τελέστηκε στον Ιερό Ναό, όλοι μαζί κατηφορίσαμε για το Μνημείο των Πεσόντων, όπου τελέστηκε μνημόσυνο για τους Ήρωες της Πατρίδας μας. Ο Ιερέας και η Πρόεδρος του χωριού κατέθεσαν στεφάνια.

Όλοι τραγουδήσαμε τον Εθνικό μας Ύμνο και μια μικρή Ελληνοπούλα μας, απήγγειλε το ποίημά της ...

«Της πατρίδας μου η σημαία, έχει χρώμα γαλανό. Και στη μέση χαραγμένο έναν κατάσπρο σταυρό. Κυματίζει με καμάρι, δε φοβάται τον εχθρό. Σαν τη θάλασσα είναι γαλάζια και λευκή σαν τον αφρό.»

Φαγητό, ποτό, τραγούδι & χορός τον Ιούνι

Το Σάββατο 10 Ιουνίου στις 9 το βράδυ σας περιμένουμε όλους στα Ξύλινα στην Καισαριανή για φαγητό, ποτό, τραγούδι και χορό.

Μια όμορφη ευκαιρία για να βρεθούμε και να διασκεδάσουμε με νόστιμο φαγητό και ζωντανή μουσική.

Η τιμή της πρόσκλησης είναι 15€ και περιλαμβάνει το φαγητό, το κρασί και τα αναψυκτικά.

Απαραίτητες οι δηλώσεις συμμετοχής σας μέχρι και την Κυριακή 4 Ιουνίου 2023, τηλεφωνικά σε όποιο μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου επιθυμείτε ή με ηλεκτρονικό μήνυμα στο email του Συλλόγου.

Ένα γράμμα που δε γράφτηκε ποτέ

Αγαπητά μου παιδιά σας χαιρετώ.

Χάρηκα που είδα την υπέροχη φωτογραφία σας από τη γιορτή της 25ης Μαρτίου. Πανέμορφη εικόνα, γεμάτη με πολλά όμορφα χαμόγελα.

Μαζί με το γράμμα μου, σας στέλνω και μια φωτογραφία, που είναι ίδια μέρα του χρόνου τραβηγμένη, όμως 83 χρόνια πριν. Είναι η 25η Μαρτίου του 1940. Είναι μερικούς μήνες πριν ολόκληρος ο κόσμος αποφασίσει να βουτήξει σ' ένα πηγάδι. Το βαθύ πηγάδι του πολέμου που η μοίρα μας θα αργούσε να μας βγάλει από κει.

Κάπου εκεί στη φωτογραφία είμαι κι εγώ. Ήμουν ο δάσκαλος στο χωριό μας.

Η φωτογραφία που σας στέλνω δεν έχει τα όμορφα χρώματα που έχει η δική σας. Δεν είναι μόνο το ότι έτσι έβγαιναν οι φωτογραφίες τότε. Είναι, και ότι όλα, εκείνη την εποχή αυτά τα χρώματα είχαν. Ήταν ασπρόμαυρα. Τόσο, που στο χωριό μας και το ουράνιο τόξο όταν έβγαινε, ήταν ασπρόμαυρο. Ήμασταν φτωχοί παιδιά μου. Τόσο φτωχοί που παρακαλούσαμε για τα λίγα, όχι για τα περισσότερα.

Ο μεγάλος ποιητής μας Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης εμάς είχε στο μυαλό του όταν έγραφε «Ήτον ανήλιαστη, άτυχε, η μέρα που γεννήθηκες· άλλοι επήραν τον ανθό και συ τη ρίζα πήρες· όντας σε έπλασ' ο Θεός δεν είχε άλλες μοίρες».

Έτσι, πολλοί από τους προγόνους σας που είναι σε αυτή την φωτογραφία πήραν την απόφαση. Ήταν «τα παιδιά μου», ήταν οι μαθητές μου. Αρχίσαν να χτυπάν τη μοίρα τους ως ν' ανοίξουν πόρτα, να γλιτώσουν. Αυτή τη μοίρα τη λέγαν ξενιτιά. Τους αποχαιρετούσα ξέροντας ότι πολλούς απ' αυτούς δε θα τους ξαναέβλεπα. Κι εγώ πίσω, τα «ώρα καλή» που έλεγα έπρεπε να τα συνοδέψω με παρηγορίες στις μάνες που έμεναν πίσω περιμένοντας να τους διαβάσω το ένα γράμμα που ερχόταν μια στο τόσο.

Και γλίτωσαν παίρνοντας τον δρόμο της ξενιτιάς.

Η ζωή εκεί που πήγαν ήταν πολύ σκληρή. Αλλά αυτοί ήταν σκληρότεροι.

Δεν υπήρχε για αυτούς ασανσέρ για την επιτυχία, όπως πολλές φορές σήμερα. Έπρεπε να πάνε από τις σκάλες της σκληρής δουλειάς. Και εκεί στα ξένα που πήγαν ξεκίνησαν από τα υπόγεια της ζωής ...

Ο κήπος της ζωής τους ήταν στérφος. Για

αυτούς δεν έβρεξε ποτέ τριαντάφυλλα. Έτσι, αν θέλανε να έχουν περισσότερα τριαντάφυλλα, έπρεπε να δουλέψουν σκληρά και να φυτέψουν πιότερες τριανταφυλλίες.

Πρώτα τους αγνόησαν, μετά τους κορόιδεψαν, μετά τους πολέμησαν και μετά οι πρόγονοί σου νίκησαν.

Μπορεί να έπεσαν πολλές φορές. Έπεσαν όμως γιατί έτρεχαν να προλάβουν τη ζωή. Να ξέρετε παιδιά μου, εκείνος που τρέχει πέφτει, δεν πέφτει εκείνος που σέρνεται.

Και τα κατάφεραν.

Τα κατάφεραν, αλλά δε ξέχασαν. Ήθελαν να θυμούνται το παρελθόν τους, για να τους χαρακτηρίζει σαν ανθρώπους στο μέλλον.

Δεν ξέχασαν αυτούς που έμειναν πίσω.

Στάθηκαν γενναιόδωροι. Και έδιναν πιότερα από αυτά που μπορούσαν, γιατί αυτό είναι η πραγματική γενναιοδωρία.

Το σχολείο στο χωριό μας ξέρετε πώς χτίστηκε; Από εκείνους. Εκείνοι έδιναν με χαρά, χωρίς να το θυμούνται, και αυτοί που έμειναν πίσω δέχονταν με ευγνωμοσύνη χωρίς να το ξεχνάνε.

Δεν ζήτηγαν τίποτα από τους δικούς τους που είχαν μείνει πίσω στην πατρίδα. Ή για να το διορθώσω. Ζήτηγαν! Ζήτηγαν, ένα γράμμα! Ένα γράμμα για να μαθαίνουν χαρές και λύπες...

Παιδιά μου να αισθάνεστε περήφανοι για τους προγόνους σας.

Ξέρω ότι εσείς και τα χαμόγελά σας είστε για τους παππούδες σας οι κυριότεροι λόγοι για να χαμογελάνε κι αυτοί σήμερα.

Κλείνοντας αυτό το γράμμα θα σας προτρέψω να ακολουθήσετε τα λόγια ενός μεγάλου Έλληνα, του Νίκου Καζαντζάκη.

«Το πρώτο σου χρέος, εκτελώντας τη θητεία σου στη ράτσα, είναι να νιώσεις μέσα σου όλους τους προγόνους. Το δεύτερο, να φωτίσεις την ορμή τους και να συνεχίσεις το έργο τους. Το τρίτο σου χρέος, να παραδώσεις στο παιδί σου τη μεγάλη εντολή να σε ξεπεράσει.»

Να είστε πάντα καλά.

Σας περιμένω να σας αγκαλιάσω στην Ελλάδα.

Ο δάσκαλος

(Το γράμμα αποτελεί προϊόν μυθοπλασίας, το περιεχόμενό του – αν ποτέ γραφόταν – σίγουρα όχι.)

Κωνσταντίνος Γ. Φούρλας

Προσφορές

Για την εφημερίδα μας ο Σύλλογος Νεοχωριτών Αμερικής πρόσφερε το ποσό των 2.500\$. Η προσφορά του αδελφού Συλλόγου είναι συνεχής και δίνει πνοή στον Σύλλογό μας. Ευχαριστούμε όλα τα μέλη του Συλλόγου και το Διοικητικό Συμβούλιο.

Ευχαριστούμε τον Βασίλειο Φούρλα και την εταιρία Κλειδοτεχνική για δωρεάν εργασίες που πραγματοποιήθηκαν στην αίθουσα του Συλλόγου.

Για τον Σύλλογο & για την εφημερίδα

ΧΡΗΣΤΟΣ ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ	40€	ΣΟΦΙΑ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ	10€	ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ ΑΘ. ΜΑΛΛΙΟΥ	20€
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΛΕΙΒΑΔΙΤΗ	30€	ΒΑΣΩ ΜΑΝΤΗ	10€	ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ ΑΘ. ΜΑΛΛΙΟΥ	20€
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Χ. ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ	30€	ΘΕΟΔΩΡΑ ΙΩΑΝΝΙΔΗ	10€	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ι. ΣΑΛΤΟΣ	20€
ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΜΕΡΜΗΓΚΑΣ	20€	ΓΙΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ	10€	ΔΗΜΗΤΡΗΣ Ι. ΜΑΛΛΙΟΣ	50€
ΜΑΡΙΑ Α. ΒΛΑΧΟΥ	30€	ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ	10€	ΔΗΜΗΤΡΑ Γ. ΦΟΥΡΛΑ	20€
ΚΩΣΤΑΣ Α. ΒΛΑΧΟΣ	30€	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΟΥΡΛΑΣ	20€	ΜΑΓΔΑ Γ. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ	20€
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α. ΒΛΑΧΟΣ	30€	ΚΙΚΗ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ	20€	ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ Κ. ΦΟΥΡΛΑΣ	20€
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΒΛΑΧΟΥ	30€	ΕΛΕΝΑ ΦΟΥΡΛΑ	20€	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ Κ. ΦΟΥΡΛΑ	20€
ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΜΠΑΖΙΩΝΗ	20€	ΠΑΤΡΙΚΑΛΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ & ΚΑΤΕΡΙΝΑ	20€	ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΚΟΠΑΝΗ	30€
ΣΠΥΡΟΣ ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ	20€	ΛΕΙΒΑΔΙΤΗ	20€	ΤΖΟΥΛΙΑ - ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ - ΝΑΤΑΣΑ	
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ	50€	ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΗ	20€	ΣΑΚΑΡΕΛΛΟΥ	30€
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΤΟΣ	20€	ΦΛΩΡΑ ΒΙΤΣΑ - ΦΟΥΡΛΑ & ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	20€	ΔΗΜΗΤΡΗΣ Π. ΚΟΚΟΡΟΓΙΑΝΝΗΣ	20€
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΕΡΜΗΓΚΑΣ	50€	ΒΙΤΣΑΣ	30€	ΟΛΓΑ Π. ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ	20€
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΚΟΡΟΓΙΑΝΝΗΣ	20€	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ	30€	ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΣΗΜΑΚΑΚΗΣ	150€
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΑ - ΝΤΟΛΥ		ΑΝΤΩΝΙΑ ΑΣΗΜΑΚΑΚΗ	20€	ΕΛΕΝΑ Κ. ΦΟΥΡΛΑ	20€
ΚΑΡΑΝΔΡΙΚΑ	50€	ΒΕΦΑ ΜΑΛΛΙΟΥ	50€	ΒΑΣΙΛΙΚΗ Π. ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ	20€
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ	20€	ΔΗΜΗΤΡΑ ΜΑΛΛΙΟΥ & ΣΠΥΡΟΣ		ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΦΟΥΡΛΑ	20€
ΞΕΝΗ ΚΟΥΒΕΛΑ - ΕΒΕΛΙΝΑ ΜΗΧΙΩΤΗ	20€	ΓΚΟΝΤΑΣ	40€	ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΛΑΖΟΔΗΜΟΣ	20€
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΟΥΡΛΑΣ - ΚΙΚΗ		ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ	50€	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ & ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΤΟΣ	50€
ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ	20€	ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΛΕΙΒΑΔΙΤΗ	30€	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Α. ΠΑΠΑΛΕΞΗΣ	30€
ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΜΑΛΛΙΟΣ	50€	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ	30€	ΚΙΚΗ ΦΟΥΡΛΑ	50€
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΚΟΡΟΓΙΑΝΝΗΣ	20€	ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΛΕΙΒΑΔΙΤΗ	30€	ΒΑΣΙΛΗΣ Π. ΜΕΡΜΗΓΚΑΣ	20€
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΚΟΡΟΓΙΑΝΝΗΣ	20€	ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΚΑΛΑΘΑ	20€	ΑΦΡΟΔΙΤΗ Ι. ΣΑΛΤΟΥ	20€
ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ ΤΣΑΡΟΥΧΗ	20€	ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΛΕΙΒΑΔΙΤΗ	10€	ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΧΑΡΜΑΝΤΖΗΣ	30€
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΠΛΑΚΑΣ	50\$	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ	20€	ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ ΧΑΡΜΑΝΤΖΗ	30€
ΓΕΩΡΓΙΟΣ & ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΡΡΟΣ	50\$	ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΟΝΤΑΣ	20€	ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΠΕΤΡΑΚΗ	50€
ΓΕΩΡΓΙΟΣ & ΜΑΡΙΑ ΠΑΝΑΓΟΣ	50\$	ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΩΛΕΤΤΑ	20€	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ι. ΚΑΡΑΝΔΡΙΚΑΣ	20€
ΠΕΡΙΚΛΗΣ & ΙΩΑΝΝΑ ΠΑΝΑΓΟΣ	50\$	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ	30€	ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΑΡΑΝΔΡΙΚΑ	10€
ΠΕΛΑΓΙΑ ΣΙΔΕΡΑ	50\$	ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΜΠΟΤΣΟΛΗ	100\$	ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΙΑΤΟΥΦΗΣ & ΝΤΟΛΥ	
ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΑΡΜΑΝΤΖΗΣ	100\$	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ι. ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ	50€	ΚΑΡΑΝΔΡΙΚΑ	20€
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΠΑΛΙΟΜΗΤΡΟΣ	100\$	ΜΑΡΙΑ ΛΟΥΠΙΑ	10€	ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ	20€
ΙΩΑΝΝΑ ΝΙΚΟΛΑΡΟΠΟΥΛΟΥ	10€	ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΟΥΠΙΑΣ	10€	ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΑΣΗΜΑΚΑΚΗΣ	20€
ΙΩΑΝΝΑ Α. ΛΕΙΒΑΔΙΤΗ	10€	ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΠΛΑΚΑ	20€	ΓΛΥΚΕΡΙΑ ΚΑΛΑΘΑ	50€
ΔΗΜΗΤΡΑ ΦΟΥΡΛΑ - ΚΛΕΙΩ ΤΣΟΛΚΑ -		ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ ΠΛΑΚΑ	20€	ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΑΛΑΦΟΥΤΑΣ	20€
ΧΑΡΗΣ ΜΑΛΛΑΙΝΟΣ	30€	ΑΓΛΑΙΑ ΠΛΑΚΑ	20€	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΤΣΩΛΗΣ	50€
ΒΑΣΙΛΗΣ & ΜΑΡΙΑ ΦΟΥΡΛΑ	20€	ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΖΑΡΚΑΔΑ	50€	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΚΑΛΛΙΑ	25€
ΣΠΥΡΟΣ & ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ	40€	ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ ΤΣΑΡΟΥΧΗ	20€	ΜΑΡΙΑ ΚΑΛΛΙΑ	25€
ΝΕΝΑ ΦΛΩΡΟΥ	10€	ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΩΛΕΤΤΑ	20€	ΒΟΥΛΑ ΚΑΛΛΙΑ	50€
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΕΛΛΙΟΣ	30€	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α. ΒΛΑΧΟΣ	20€	ΣΩΤΗΡΗΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ	20€
ΚΩΣΤΑΣ ΒΕΛΛΙΟΣ	20€	ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α. ΒΛΑΧΟΣ	20€	ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ	20€
ΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΒΙΤΣΑΣ	20€	ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΒΛΑΧΟΥ	20€	ΒΑΣΩ ΤΣΑΡΟΥΧΗ	20€
ΟΛΓΑ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ	10€	ΜΑΡΙΑ ΒΛΑΧΟΥ	20€	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΛΩΡΟΣ	50€
ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΥ	10€	ΓΕΩΡΓΙΟΣ Σ. ΜΑΝΤΗΣ	30€	ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΜΕΡΜΗΓΚΑΣ	20€
ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΧΑΡΜΑΝΤΖΗΣ	30€	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΣΕΛΙΟΣ & ΣΥΖΥΓΟΣ	50€	ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΜΗΧΙΩΤΗΣ	10€
		ΤΟΥ ΑΝΤΙΓΟΝΗ	500€	ΧΡΗΣΤΟΣ Α. ΚΡΑΝΙΑΣ	20€
		ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ & ΣΥΖΥΓΟΣ		ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΡΑΝΙΑΣ	20€
		ΤΟΥ ΚΑΤΙΝΑ	100\$	ΓΕΩΡΓΙΑ Α. ΚΡΑΝΙΑ	20€
		ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ ΜΠΑΛΑΦΟΥΤΑ	20€	ΖΩΗ ΚΡΑΝΙΑ	20€
		ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΛΑΚΑΣ	50€	ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΑΛΤΟΣ	20€
		ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΤΡΙΚΑΛΟΣ	20€	ΓΕΩΡΓΙΟΣ & TESSIE ΜΑΛΛΙΟΣ	100€
		ΒΑΣΙΛΙΚΗ Ν. ΛΕΙΒΑΔΙΤΗ	50€	ΘΕΟΔΩΡΟΣ & ΜΟΣΧΑ ΚΑΛΑΘΑΣ	200€
		ΔΗΜΗΤΡΑ ΠΛΑΚΑ	20€	ΤΑΣΙΑ Ν. ΚΑΛΑΘΑ	200€
		ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ Δ. ΚΑΛΑΘΑ	20€		
		ΜΑΡΙΑ Φ. ΜΕΜΜΟΥ	50€		
		ΙΩΑΝΝΑ ΡΗΓΑΤΟΥ	50€		
		ΦΩΤΗΣ & ΕΙΡΗΝΗ ΜΕΜΜΟΥ	50€		
		ΤΑΣΟΣ ΠΛΑΤΑΚΟΣ	50€		
		ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ. ΚΟΚΟΡΟΓΙΑΝΝΗΣ	20€		
		ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΘ. ΜΑΛΛΙΟΣ	30€		
		ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΘ. ΜΑΛΛΙΟΣ	30€		

Εις μνήμη

- Στη μνήμη Μάνθας Μέρμηγκα – Αθανασοπούλου, οι γονείς της Παντελής και Βασιλική πρόσφεραν το ποσό των 100€
- Η οικογένεια Βασιλείου & Δώρας Μέρμηγκα, στη μνήμη αδερφής και θείας πρόσφεραν το ποσό των 100€.
- Στη μνήμη Λόλας Καρανδρίκα, οι Παντελής και Βασιλική Μέρμηγκα πρόσφεραν το ποσό των 50€.
- Κρυσταλλία Μαστρογιάννη, στη μνήμη συζύγου της Στέφανου Ασημακάκη 50€
- Αικατερίνη Ι. Λειβαδίτη, στη μνήμη της μητέρας της 50€
- Οικογένεια Χρήστου και Ελένης Καλλιμάνη, στη μνήμη Νικολάου Πλάκα 200€
- Οικογένεια Κικής Ιωάννου, στη μνήμη συζύγου και πατέρα Δημήτρη Δεληγιάννη 50€
- Χρυσούλα Ιωάννου, στη μνήμη γαμβρού της Δημήτρη Δεληγιάννη 50€
- Χρήστος Ιωάννου, στη μνήμη γαμβρού του Δημήτρη Δεληγιάννη 50€
- Σεραφείμ Ιωάννου, στη μνήμη γαμβρού του Δημήτρη Δεληγιάννη 50€

- Γεώργιος και Κατίνα Παπουτσή, στη μνήμη Ευαγγελίας Ρήγα 50\$
- Γεώργιος και Κατίνα Παπουτσή, στη μνήμη Κώστα Δ. Μάλλιου 50\$
- Κωνσταντίνος Α. Βλάχος, στη μνήμη Μάνθας Μέρμηγκα 20€
- Νικόλαος Α. Βλάχος, στη μνήμη Μάνθας Μέρμηγκα 20€
- Παναγιώτα Α. Βλάχου, στη μνήμη Μάνθας Μέρμηγκα 20€
- Βίβιαν Κ. Μάλλιου, στη μνήμη Μάνθας Μέρμηγκα 50€
- Βέφα Κ. Μάλλιου, στη μνήμη Μάνθας Μέρμηγκα 50€
- Δήμητρα Κ. Μάλλιου, στη μνήμη Μάνθας Μέρμηγκα 50€
- Χάιδω Κ. Μάλλιου, στη μνήμη Μάνθας Μέρμηγκα 50€
- Κική Ν. Λειβαδίτη, στη μνήμη Μάνθας Μέρμηγκα 50€
- Ανώνυμος, στη μνήμη Μάνθας Μέρμηγκα 25€
- Ανώνυμος, στη μνήμη Κων/νου Μάλλιου 25€
- Κωνσταντίνος Σαλτός, στη μνήμη Μάνθας Μέρμηγκα 30€

- Μαρία – Κωνσταντίνος – Σπύρος Π. Βλάχος, στη μνήμη Μάνθας Μέρμηγκα 150€
- Τζούλια – Κωνσταντίνος – Νατάσσα Σακαρέλλου, στη μνήμη Μαγδαληνής Σακαρέλλου 150€

Για τον Ιερό Ναό

- Θεόδωρος & Μόσχα Καλαθάς υπέρ Ιερού ναού για λουλούδια επιταφίου 200€
- Παναγιώτα Μασγάλα στη μνήμη Λόλας Καρανδρίκα συζύγου Κωνσταντίνου 20€
- Αναστάσιος Πλατάκος & Μαγδαληνή Αλπογιάννη για τον Ιερό ναό Αγίου Ιωάννη στη μνήμη του θείου τους Νικολάου Ι. Φούρλα 100€
- Σύλλογος Νεοχωριτών Αμερικής στη μνήμη Μάνθας Μέρμηγκα 100\$
- Βασιλική Κατσαούνη 50\$
- Γεώργιος & Μαρία Πανάγου στη μνήμη Μάνθας Μέρμηγκα 50\$
- Πελαγία Σιδερά 50\$
- Ιωάννης & Αγγελική Καραγιάννη 50\$
- Οικογένεια Νικολάου Καραγιάννη 50\$
- Θωμάς Μαζιάς 100\$

Ξεχωριστές βραβεύσεις

Σε μια όμορφη βραδιά το Σάββατο 29 Απριλίου στο Ετήσιο Συμπόσιο του Αγίου Φωτίου της Ελληνικής Ορθόδοξης Μητρόπολης Pittsburgh βραβεύτηκαν ενορίτες που έχουν συνεισφέρει τον χρόνο και το ταλέντο τους στις τοπικές ενορίες τους και στις ελληνικές κοινότητες.

Δύο από τα τιμώμενα πρόσωπα ήταν δύο ξεχωριστές Νεοχωρίτισες, η Ευαγγελία Τσίγκα (Παννάκου) και η Ευδοκία Μάλλιου.

Η Ευαγγελία Τσίγκα (Παννάκου) και η οικογένειά της μετανάστευσαν στην Αμερική και εγκαταστάθηκαν στο Cleveland το 1958. Άμεσα, έγινε μέλος της Ελληνικής Κοινότητας του Ευαγγελισμού, όπου είναι ενεργή για 65 χρόνια. Μαζί με τον αείμνηστο σύζυγο της Αθανάσιο, ήταν από τους πρώτους που ξεκίνησαν το Sounlaki stand (περίπτερο με σουβλάκια) σε αυτό που τότε ονομαζόταν Bazaar και τώρα είναι γνωστό ως Tremont Greek Fest, όπου συνέχιζε να προσφέρει τον χρόνο της μέχρι πολύ πρόσφατα. Διδάσκει στο Κατηχητικό Σχολείο για 50 χρόνια και υπήρξε αφοσιωμένο μέλος του φιλό-πτωχου για πολλά χρόνια, όπου διετέλεσε και Πρόεδρος του το 1978 και από το 1999 μέχρι το 2003. Έχει, επίσης, υπηρετήσει με αφοσίωση στο Ναυπακτιακό Πολιτιστικό Σύλλογο (Nafpaktian Cultural Foundation) του Cleveland και το εκπροσώπησε σε συνέδρια της Ομοσπονδίας Στερεάς Ελλάδος (Fed-eration of Sterea Hellas).

Η Ευδοκία Μάλλιος είναι μια σκληρά εργαζόμενη γυναίκα στην

κοινότητά μας. Εργάστηκε δίπλα στον σύζυγο της Δημήτρη για όλα τα χρόνια της έγγαμης ζωής τους. Έχει δουλέψει ακούραστα και επιμελώς σε όλα τα ετήσια φεστιβάλ της Κοινότητας της Αγίας Τριάδας του Camp Hill. Θα τη δείτε με την οικογένειά της στους λουκουμάδες που είναι η απόλυτη ειδικότητά της. Βοηθάει επίσης με τους λουκουμάδες της, την Κυριακή των Βαΐων, για τη συγκέντρωση χρημάτων για την GOYA (Ελληνική Ορθόδοξη Νεολαία Αμερικής). Η συνταγή της είναι αυτή που χρησιμοποιούμε όλοι και βασιζόμαστε στην τεχνογνωσία της. Φτιάχνει, επίσης όταν χρειάζεται, πρόσφορα για την εκκλησία. Τα πρόσφορά της είναι τέλεια με την καλύτερη σφραγίδα. Όταν τη χαιρετάς, έχει πάντα ένα χαμόγελο στα χείλη της και είναι πραγματικά ένα υπέροχο και ευγενικό άτομο. Εξαρτόμαστε στις εκδηλώσεις μας από τις δεξιότητές της. Ξεχωριστή αναφορά στις υπέροχες αξίες που έχει ενσταλάξει στα παιδιά και τα εγγόνια της. Είναι ένα παράδειγμα μέλους της εκκλησίας.

Η Ευαγγελία και η Ευδοκία ήταν γειτόνισσες ως μικρά κορίτσια. Ζουν σήμερα 350 μίλια μακριά η μία από την άλλη. Αν και έχουν ανταμώσει πολλές φορές όλα αυτά τα χρόνια, η χθεσινή αντάμωση ήταν μια πολύ ξεχωριστή βραδιά για αυτές και όλους εμάς που μπορέσαμε να παρευρεθούμε.

Πάντα άξιες !

Βίκυ Ντούζος

Οι εξελίξεις στον Σύλλογό μας

Την Κυριακή 19/03/2023 πραγματοποιήθηκε, κατόπιν προσκλήσεως του Διοικητικού Συμβουλίου Γενική Συνέλευση του Συλλόγου, με θέματα:

1. Διοικητικό Απολογισμό της περιόδου 17/10/2022 – 31/12/2022.
2. Οικονομικό Απολογισμό της χρήσης του έτους 2022.
3. Αλλαγή του Καταστατικού Λειτουργίας του Συλλόγου.

Κατεγράφησαν παρόντα 57 μέλη και διαπιστώθηκε απαρτία.

Το σώμα εξέλεξε Πρόεδρο της Γενικής Συνέλευσης τον κ. **Χρήστο Παπαχρήστο** και Γραμματέα τη διδα **Παναγιώτα Σαλτού**.

Εισαγωγικά, ο Πρόεδρος του Συλλόγου **Γεώργιος Ι. Λειβαδίτης** έκανε τον Διοικητικό Απολογισμό της περιόδου 17/10/2022 – 31/12/2022.

Στη συνέχεια η Ταμίας κ. **Χάιδω Μάλλιου** παρουσίασε τον Οικονομικό Απολογισμό του έτους 2022 και κατέθεσε τον Προϋπολογισμό για το έτος 2023.

Η Γενική Συνέλευση απάλλαξε από κάθε ευθύνη τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου.

Στη συνέχεια ξεκίνησε η συζήτηση για την αλλαγή του Καταστατικού Λειτουργίας του Συλλόγου. Το θέμα είχε συζητηθεί και σε προηγούμενες Γενικές Συνελεύσεις.

Στη συζήτηση κατατέθηκαν από πολλούς ομιλητές απόψεις για τη σκοπιμότητα, τη χρησιμότητα και την νομιμότητα των όποιων αλλαγών.

Η Γενική Συνέλευση υιοθετώντας την επιφύλαξη του κ. **Παντελή Μέρμηγκα** για πλημμελή ενημέρωση των μελών σε σχέση με τις αλλαγές που προτείνονται, αποφάσισε να ορίσει νέα έκτακτη Γενική Συνέλευση για την Κυριακή 23/04/2023, αφού πρώτα δέινουμε το ισχύον αλλά και το νέο Καταστατικό σε όλους τους παρόντες, δίνοντας έτσι τη δυνατότητα για πληρέστερη ενημέρωση.

Την Κυριακή 23/04/2023 πραγματοποιήθηκε η επαναληπτική Γενική Συνέλευση του Συλλόγου, όπως είχε οριστεί τακτά με την απόφαση της προηγούμενης.

Η παρουσία των μελών ήταν για άλλη μια φορά μεγάλη. Κατεγράφησαν παρόντα 63 μέλη και

διαπιστώθηκε απαρτία.

Το μοναδικό θέμα της συνέλευσης ήταν η αλλαγή του Καταστατικού Λειτουργίας του Συλλόγου, σύμφωνα με την εντολή της προηγούμενης Γενικής Συνέλευσης.

Μετά τον ορισμό του Προέδρου και της Γραμματέως κ. **Παπαχρήστου Χρήστου** και διδας **Σαλτού Παναγιώτας** αντίστοιχα ξεκίνησε η συζήτηση.

Αρχικά, διαβάστηκαν επιστολές που εστάλησαν με τις απόψεις επί του θέματος από τον κ. **Δημήτρη Καρανδρίκα** και τον κ. **Κωνσταντίνου Α. Βλάχου**.

Στη συνέχεια ο Πρόεδρος του Συλλόγου ενημέρωσε το σώμα για το νέο Καταστατικό.

Το δεσμευτικό πλαίσιο και η λογική που κινείται το νέο Καταστατικό είναι:

Να μην αλλάξει σε καμία περίπτωση ο σκοπός του Συλλόγου.

Οι αλλαγές να διορθώσουν θέματα που υφίστανται στο σημερινό Καταστατικό για να εξασφαλίσουν την εύρυθμη λειτουργία του.

Οι αλλαγές να επιτρέψουν μια πιο σύγχρονη λειτουργία του Συλλόγου, σε σχέση με τις δυνατότητες που δίνονται στη σημερινή εποχή.

Να μην αφήσει κανένα περιθώριο παρερμηνειών ότι ο Σύλλογος θέλει να υποκαταστήσει ή να παρεμβληθεί στη λειτουργία

άλλων οργάνων που έχουν να κάνουν με το χωριό, όπως το τοπικό συμβούλιο του χωριού.

Επισημάνθηκαν οι βασικότερες αλλαγές που προτείνονται, οι οποίες είναι η μεταφορά της έδρας του συλλόγου μας, από την Αθήνα, στο χωριό μας Νεοχώριο Ναυπακτίας και η διεύρυνση των κριτηρίων για την απόκτηση της ιδιότητας του μέλους του Συλλόγου μας.

Ενημερώθηκε το σώμα για τις επικοινωνίες που έγιναν από το Διοικητικό Συμβούλιο με δικηγόρους έτσι ώστε να υπάρχει η απαιτούμενη νομική διερεύνηση και κάλυψη.

Ακολούθησε διεξοδική συζήτηση με τοποθετήσεις πολλών μελών του Συλλόγου μας. Ακούστηκαν όλες οι απόψεις και τέλος μετά από πρόταση που κατατέθηκε, αποφασίστηκε να διεξαχθεί ψηφοφορία επί του συνόλου των άρθρων του προτεινόμενου νέου Καταστατικού.

Το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας ήταν το εξής:

- Υπέρ της ψήφισής του, ψήφισαν 51.
- Κατά της ψήφισής του, ψήφισαν 11.
- Και υπήρχε και 1 λευκή ψήφος.

Μετά το πέρας της καταμέτρησης και μη υπάρχοντος άλλου θέματος έκλεισαν οι εργασίες της Γενικής Συνέλευσης.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2022

ΕΣΟΔΑ		ΕΞΟΔΑ	
Οικονομικό υπόλοιπο 31/12/2021	2,189.60	Γενικά Έξοδα	812.00
Συνδρομές μελών	730.00	Έκδοση ΝΕΧΩΡΙΤΗ	1,130.20
Εισφορές για ΝΕΧΩΡΙΤΗ	1,950.00	Ταχυδρομικά / Γραφική ύλη	956.95
Έκτακτες εισφορές μελών	1,590.00	Έξοδα λειτουργίας αίθουσας	745.89
Σύνολο εσόδων	6,459.60	Σύνολο εξόδων	3,645.04
		ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ	2,814.56

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2023

ΕΣΟΔΑ		ΕΞΟΔΑ	
Οικονομικό υπόλοιπο 31/12/2022	2,814.56	Έκδοση ΝΕΧΩΡΙΤΗ	2,500.00
Συνδρομές μελών	1,000.00	Αποστολή ΝΕΧΩΡΙΤΗ	1,500.00
Εισφορές για ΝΕΧΩΡΙΤΗ	2,000.00	Έξοδα διοργάνωσης διάφορων εκδηλώσεων	2,000.00
Έκτακτες εισφορές μελών	2,000.00	Γραφική ύλη / Διάφορα ταχυδρομικά / Φωτοτυπίες	750.00
Ενίσχυση Συλλόγου Αμερικής για ΝΕΧΩΡΙΤΗ	2,300.00	Έξοδα λειτουργίας αίθουσας	1,200.00
		Διάθεση οικονομικής ενίσχυσης	1,000.00
		Γενικά έξοδα	500.00
		Σύνολο εξόδων	9,450.00
		ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ	664.56
Σύνολο εσόδων	10,114.56		10,114.56

Ενθυμήσεις

Το Νεχώρι μας κάποτε, πριν χρόνια, που έσφυζε από ζωή, που άλλοι το έζησαν και άλλοι όχι, σίγουρα όμως οι γονείς μας αλλά και πολλοί από εμάς, ήταν πολύ διαφορετικό.

Υπήρχε σε λειτουργία το σχολείο που έμαθαν γράμματα όλα τα Νεχωριτόπουλα, και ήταν πηγή ζωής. Αλλά και το στολίδι του σχολικός μας κήπος και τα πελώρια πεύκα της αυλής του που βουίζαν από τον δυνατό αέρα και σε τρόμαζαν.

Αλλά δεν ήταν μόνο αυτά. Ήταν κι ο κόσμος του διαφορετικός. Με την καλοσύνη του, την αγάπη για τον πλησίον, την ομορφιά της αλληλεγγύης. Όχι πως δεν υπάρχει και σήμερα, αλλά τότε ήταν πιο αγνή και ουσιαστική και όχι τόσο τυπική.

Τι να πρώτο θυμηθώ...

Τις σταυρομαντηλισμένες γιαγιάδες με φορτωμένες τις πλάτες τους με "βαστάματα" από τους κήπους.

Τα τζάκια και τις γωνιές που μαγείρευαν και κάπνιζαν χειμώνα καλοκαίρι, το ζυμωτό ψωμί που μοσχομύριζε ή τις ζεστές χορτόπιτες με λαχανικά των κήπων. Την πυροστιά και τη γάστρα που έψηναν τα φαγητά και γίνονταν πεντανόστιμα.

Πάντα μένει η μυρωδιά της γωνιάς του χωριού να με ακολουθεί....

Κάποτε, εκεί κοντά στις εκλογές, έρχονταν και οι πολιτευτάδες, για κανένα ψηφαλάκι δηλαδή.

Ο αείμνηστος Αθανασιάδης Νόβας, που εκτιμώ ως λογοτέχνη, και αγαπούσα ως άνθρωπο, ερχόταν τακτικά και φιλοξενείτο στο σπίτι μας, όπως όλοι οι φιλοξενούμενοι και γνώριμοι, που ζητούσαν ένα κατάλυμα για να ξεκουραστούν λίγο και να μιλήσουν.

Έτσι, καθισμένος στη βεράντα μαζί μας και κάτω από τον ξάστερο, έναστρο ουρανό, που μπορούσες να μετρήσεις ως και το τελευταίο αστεράκι, μάς έπαιρνε στα γόνατά του εμένα και την αδελφή μου την Ξένη, μικρά παιδάκια τότε και μας ζητούσε να του πούμε ποιηματάκια.

Πόσες φορές δε με μάθαινε στίχους του, που τους θυμάμαι ακόμα. Αυτή ήταν η πρώτη μου επαφή και το χρίσμα με τη λογοτεχνία και άξιζε τον κόπο.

Έφερνε κι έναν άλλο πολιτευτή, το όνομα του Φαρμάκης.

Κάποια γραφική κυρούλα, ας την πούμε Μ, πήγαινε και του έλεγε: «Καλή επιτυχία κύριε Φαρμάκη μου, εμείς εσάς θέλουμε, εσάς θα ψηφίσουμε είστε ο καλύτερος».

Έπαιρνε την επιβράβευση ο πολιτευτής και όταν ξεμάκραινε λίγο, έλεγε η ίδια κυρούλα στους χωριανούς: «Μπα, ο Φαρμάκης; Ο χειρότερος! Φαρμάκι να του ρίξετε, φαρμάκι ψήφο» και εννοούσε στην κάλπη. Κι άλλα πολλά ανεκδιήγητα συνέβαιναν.

Δύο ήταν οι συγκοινωνίες τότε. Οι μεταφορείς με επιβατηγά φορτηγά αυτοκίνητα, που εξυπηρετούσαν το χωριό, ο Ψαράς και ο Πατάκας. Τα δρομολόγια εκτελούνταν άψογα, παρά τους λασπόδρομους και τις κοτρόνες.

Ο Ψαράς είχε κι έναν βοηθό στα δύσκολα που τον έλεγε Κλαροποντικό, γιατί καθόταν πάντα όρθιος και κολλημένος σε ένα σκαλοπάτι, έξω από το αυτοκίνητο για να καθαρίζει τον δρόμο από τις κακοτοπιές.

Και παρ' όλα τα δύσκολα και παρά τις πρωτόγονες συνθήκες συγκριτικά με σήμερα όλα πήγαιναν καλά, για τα δεδομένα της εποχής μια χαρά.

Και σήμερα μετά τόσα χρόνια, με δρόμους, ΙΧ, σύγχρονες ανέσεις σε μια ψηφιακή και τεχνολογική εποχή με τεχνογνωσία, με η χωρίς τηλεματική, δεν μπορούμε να πάμε ούτε ένα τρένο, μέσα από αλληλοσυγκρουόμενα κοινωνικά, ατομικά και οικονομικοπολιτικά συμφέροντα.

Μάλλον είμαστε σε λάθος ράγες ...

Βασιλική Κ. Κουβελά

Η κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας του Συλλόγου

Το Σάββατο 18 Φεβρουαρίου 2023 έγινε στο χώρο Ξύλινα στην Καισαριανή, η κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας του Συλλόγου μας.

Ήταν μια ευχάριστη και επιτυχημένη εκδήλωση, καθώς παραβρέθηκε μεγάλος αριθμός συγχωριανών μας που αντάλλαξαν ευχές για τον καινούργιο χρόνο.

Ο πρόεδρος του Συλλόγου, **Γεώργιος Ι. Λειβαδίτης**, καλωσόρισε και ευχαρίστησε εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου τους συγχωριανούς και φίλους του χωριού και ευχήθηκε σε αυτούς και σε όλους τους

Νεχωρίτες, όπου και αν βρίσκονται, Καλή Χρονιά με υγεία και ευτυχία!

Μας τίμησαν με την παρουσία τους μέλη από Διοικητικά Συμβούλια και άλλων χωριών.

Προσφέρθηκαν γλυκά και αναψυκτικά και μοιράστηκαν συμβολικά δώρα στους τυχερούς που κέρδισαν το φλουρί.

Τα δώρα ήταν μια προσφορά της κ. **Ευαγγελίας Γ. Καλαθά**. Το Διοικητικό Συμβούλιο την ευχαριστεί θερμά για την ευγενική της προσφορά.

Σωπάστε ν' ακούσουν τα πουλιά

Συμβαίνει και σε άλλες χώρες αυτό που γίνεται με τις Πανελλήνιες εξετάσεις;

Σχολεία, υπουργεία, επιτροπές, φροντιστήρια, γονείς, συγγενείς, όλοι «δίνουν» εξετάσεις.

Κι από δίπλα, υποβοηθούν, πρωτοσέλιδα των ΜΜΕ, άρθρα και τηλεοπτικά πάνελ με συμβουλές από ψυχολόγους κι αναλυτές θεμάτων που «έπεσαν» προηγούμενες χρονιές στις εξετάσεις.

Κάθε χρόνο, βουτηγμένοι σε διέγερση. Η κορύφωση της υστερίας.

Ακούω την προτροπή που λένε στα παιδιά που δίνουν πανελλήνιες «δώστε τη μάχη χωρίς άγχος» και σκέφτομαι: Πώς να μην αγχώνεται ένα παιδί, όταν όλο το πανελλήνιο ασχολείται με τη «μάχη» των πανελλαδικών εξετάσεων μήνες πριν, με άρθρα και συμβουλές μέχρι και διατροφικές για «τροφές που ενισχύουν τη μνήμη»;

Την παραμονή των εξετάσεων, από τον Πρωθυπουργό της χώρας μέχρι όλο το σόι, στέλνουν μηνύματα για «Καλή επιτυχία».

Και μόνον αυτό, κάνει τα παιδιά να αισθάνονται ότι κάτι πολύ σημαντικό συμβαίνει για το οποίο τελικά πρέπει να αγχωθούν.

Αφήστε τα παιδιά χωρίς τέτοια ασφυκτικά πλαίσια και «παραινέσεις» να κυνηγήσουν τα όνειρά τους, είτε αυτά περιλαμβάνουν τις πανελλαδικές εξετάσεις είτε όχι!

Πατί είναι και τα παιδιά που αποφάσισαν να μη συμμετάσχουν σε αυτή τη δοκιμασία και νιώθουν παραγκωνισμένα, γιατί τολμούν να δουν τον εαυτό τους σε ένα άλλο πλαίσιο.

Αφήστε τα παιδιά να χαράξουν τη δική τους μοναδική πορεία, μακριά από τις προσδοκίες των άλλων!

Ελευθερώστε τα από το άγχος.

Βρείτε τρόπο να απελευθερώσετε το σύστημα, από καταναγκασμούς, όλοι εσείς που θέλετε να βάλετε την υπογραφή σας στο πολύπαθο εκπαιδευτικό σύστημα.

Διατηρούμε ένα ξεπερασμένο πλαίσιο λειτουργίας, ενώ οι πολιτισμικές εξελίξεις και η αγορά, μας έχουν, ήδη ξεπεράσει.

Κι όταν λέω αγορά, δεν εννοώ μόνο την οικονομία και την ανεργία των νέων, αλλά και τις συνθήκες ανάπτυξης της κοινωνίας, μέσα από αξίες, ήθη, κανόνες και αρχές.

Τολμήστε να καταργήσετε τις εξετάσεις της αποστήθισης και δώστε μια άλλη πνοή

στο ψεύτικο και μουντό Παιδαγωγικό Σύστημα.

Βασανίστε λίγο το μυαλό σας και θα ανακαλύψετε συστήματα που πραγματικά προωθούν και αναβαθμίζουν την προσωπικότητα και την αξιοπρέπεια των μελλοντικών γενιών και δίνουν έμφαση στην κρίση, στη γνώση και στην έρευνα.

Δεν έχετε δικαίωμα να διαγράψετε 12 χρόνια σχολείου σε μια και μόνη μέρα – όπου το παιδί μπορεί να είναι πιεσμένο, αγχωμένο, άρρωστο ή όλα τα παραπάνω – και κρίνεται το μέλλον του. Ή έτσι νομίζει τουλάχιστον, μια που δεν ξέρει ακόμα πόσες εκπλήξεις του επιφυλάσσει η ζωή.

Ο κόσμος άλλαξε, αλλά το σχολείο δε θέλει να αλλάξει. Το ζήτημα είναι πως έξω είναι άνοιξη, πως τα δέντρα, οι θάλασσες, το μυαλό των παιδιών τρέχουν ασυγκράτητα σε εικόνες και ήχους. Την ίδια στιγμή, ένα ολόκληρο σύστημα δίνει αγώνα να το φυλακίσει.

«Μια μέρα, ήταν άνοιξη, χαρά Θεού, τα παράθυρα ήταν ανοιχτά [...] ένα πουλί είχε καθίσει στο πλατάνι της αυλής του σχολείου[...]. Τότε, ένας μαθητής, κλωμός, κοκκινομάλλης, που 'χε έρθει εφέτος από το χωριό, Νικολιό τον έλεγαν, δε βάσταξε, σήκωσε το δάχτυλο: Σώπα, δάσκαλε, φώναξε. Σώπα, δάσκαλε, ν' ακούσουμε το πουλί!» (Νίκος Καζαντζάκης «Αναφορά στον Γκρέκο»).

Δήμητρα Γ. Φούρλα

Επιστολή του Συλλόγου Νεοχωριτών Αμερικής

22α Απριλίου 2023

Αγαπητέ Νεχωρίτη, Χριστός Ανέστη και Χρόνια Πολλά.

Ευχή και ελπίδα μας το Ανέσπερο Φως της Αναστάσεως να φωτίζει και να χαρίζει αγάπη, υγεία και ειρήνη σε σας, τις οικογένειές σας και στους απανταχού Νεχωρίτες.

Το ετήσιο μνημόσυνο του Συλλόγου μας, όπως και η Γενική Συνέλευση έγιναν την Κυριακή 19η Μαρτίου 2023 στον Ιερό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στην πόλη York της Pennsylvania.

Η Γενική Συνέλευση έγινε με επιτυχία, είχε μεγάλη συμμετοχή, συζητήθηκαν διάφορα θέματα και ελήφθησαν αποφάσεις για το καλό και την πρόοδο του Συλλόγου μας.

Φέτος, διεξήχθησαν εκλογές στις οποίες εξελέγησαν στο Διοικητικό Συμβούλιο με αλφαβητική σειρά οι κάτωθι, οι οποίοι θα υπηρετήσουν τον Σύλλογο τα επόμενα δύο χρόνια:

Αράχωβας Χαράλαμπος, Πάνναρης Γεώργιος, Πάνναρης Ιωάννης, Λαΐνας Χρήστος, Κότσαλος Βασίλειος, Λιάζης Νικόλαος, Μαζιά Βασιλική, Μαζιάς Αθανάσιος, Μάλλιος Γεώργιος, Μπαλα-

φούτας Ι. Θεόδωρος, Μπαζιώνη Ευαγγελία, Πανάγος Ευθύμιος, Πανάγου Ιωάννα, Παπουτσης Βασίλειος, Παππάς Κωνσταντίνος, Σπανού Αικατερίνη, Χαρμαντζής Ζαχαρίας, Χαρμαντζής Παναγιώτης, Ζάχος Ιωάννης.

Την 3η Απριλίου 2023 στην πρώτη του συνεδρίαση το Διοικητικό Συμβούλιο εξέλεξε τους αξιωματούχους του:

Πρόεδρος ο Γεώργιος Κ. Πάνναρης

1ος Αντιπρόεδρος ο Γεώργιος Δ. Μάλλιος

2ος Αντιπρόεδρος ο Θεόδωρος Ι. Μπαλαφούτας

Ταμίας ο Ιωάννης Κ. Πάνναρης

1η Γραμματέας η Βασιλική Κ. Μαζιά

2η Γραμματέας ο Βασίλειος Ι. Κότσαλος

Συγχαρητήρια σε όλους για την εκλογή τους και τους ευχόμαστε καλή επιτυχία στο έργο που ανέλαβαν για το καλό του Συλλόγου και των Νεοχωριτών γενικότερα.

Με Νεχωρίτικη αγάπη
Το Διοικητικό Συμβούλιο

Πάσχα στο χωριό

Είχε φορτώσει τα πράγματα στο αυτοκίνητο από βραδύς. Ήθελε να ξεκινήσει πριν βγει ο ήλιος.

Έτσι έκαναν κάποτε.

Έτσι έκαναν πάντα.

«Το πρωινό πουλί τρώει το σκουλήκι», έλεγε η μακαρίτισσα η μάνα του, τότε που μικρός γκρίνιαζε που τον ξύπναγαν αχάραγα να φύγουν.

Είχε φτάσει κοντά στη Λαμία.

Σάββατο του Λαζάρου. Είχε μπροστά του 10 ολόκληρες μέρες.

Στα μέσα της Μεγάλης Βδομάδας θα ανέβαιναν και τ' αδέρφια του με τα παιδιά τους.

Είχαν καιρό που το «φοβέριζαν» να κάνουν Πάσχα στο Χωριό.

Σκεφτόταν πόσα χρόνια είχε να ανέβει στο χωριό του και μάλιστα για Πάσχα.

Η τελευταία φορά που είχε ανέβει πάντως δεν ήταν για γιορτή.

Στο κατευόδιο της μάνας του, είχε ανέβει και πάνε ήδη 9 χρόνια.

Για Πάσχα ούτε που θυμάται.

Η προσμονή, η λαχτάρα, οι μνήμες ανάκατες χόρευαν μέσα στο μυαλό. Τα ήξερε αυτά τα συναισθήματα. Τα είχε ξαναζήσει.

Αυτό που δεν μπορούσε να εξηγήσει ήταν αυτός ο κόμπος.

Αυτός ο κόμπος στο στομάχι που τον στένευε.

Έξι ώρες ταξίδι για να φτάσει.

Η Λαχτάρα εκεί, μα εκεί κι ο κόμπος.

Πήγε απ' τον κάτω δρόμο να ανοίξει το πατρικό. Να φτιάξει το σπίτι πριν βγει στην πλατεία για τα καλωσορίσματα.

Η Σκαμνιά εκεί. Η Βρύση έξω απ' την εξώπορτα εκεί.

Θυμήθηκε πόση δύναμη έπρεπε να βάλει τότε που ήταν μικρός για να κάνει το νερό να τρέξει.

Γύρισε το κλειδί στην πόρτα.

Εκείνη η μυρωδιά.

Τόσο γνώριμη. Τόσο οικεία.

Αφησε τη βαλίτσα κατά μέρος και πιάστηκε να κοιτάζει γύρω.

Οι Φωτογραφίες, το μπαούλο με το γίκο από πάνω.

Οι βελόντζες που κάποτε στρωματσάδα, τον σκέπαζαν αυτόν και τ' αδέρφια του, μιας και τα κρεβάτια δεν έφταναν.

Η παλιά πιατοθήκη.

Όλα εκεί.

Εκεί κι ο κόμπος.

Ανοιξε τα παράθυρα και για λίγο σταμάτησε να κοιτά το βουνό απέναντι. Δασωμένο πια.

Έβαλε το ψυγείο στην πρίζα

κι άρχισε να γεμίζει το ψυγείο μ' αυτά που είχε φέρει μαζί του.

Στη συνέχεια θα έγραφε τι έλειπε και θα μιλούσε με τ' αδέρφια του να τα φέρουν.

Καθάρισε λίγο και άρχισε να γράφει.

Τι λείπει;

Αλάτι λείπει.

Ζάχαρη λείπει.

Καφέ έχει, αλλά θα 'χει μπαγιατέψει.

Χαρτί κουζίνας λείπει.

Το χέρι του άρχισε να τρέμει.

Η MANA λείπει

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ λείπει.

Μα αυτούς δεν μπορούσε να τους φέρει κανείς πίσω.

Ούτε τ' αδέρφια του μπορούσαν να τους φέρουν.

Κανείς.

Αργότερα πίνοντας τον απογευματινό του καφέ στην πλατεία ρώτησε τον Παπά.

«Δεν μου λες παπά-Νίκο, για τους δικούς μας θα 'ρθει ποτέ Ανάσταση;»

«Θα 'ρθει. Μη σκιάζεσαι θα 'ρθει.

Μα να το θυμάσαι ...

Για τους θνητούς Ανάσταση είναι η μνήμη των ζωντανών.

Και σήμερα Αναστήθηκαν οι δικοί σου άνθρωποι.»

«Πότε παπά Νίκο; Πώς;»

«Όταν ξεμαντάλωσες με το κλειδί την πόρτα σας.»

Γιώργος Ι. Λειβαδίτης

Μήνυμα προς τον Σύλλογο Νεοχωριτών Αμερικής

Με επιστολή του ο αδερφός Σύλλογος Νεοχωριτών Αμερικής μας γνωστοποίησε τις εργασίες της Γενικής τους Συνέλευσης που έγιναν την Κυριακή 19 Μαρτίου στην πόλη York της Pennsylvania.

Από τη Γενική Συνέλευση προέκυψε νέο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του συλλόγου μας, αλλά και όλα τα μέλη συγχαίρουμε από καρδιάς το νέο Διοικητικό Συμβούλιο.

Είμαστε βέβαιοι ότι η συνεργασία των δύο Συλλόγων, όχι μόνο θα συνεχιστεί απρόσκοπτα αλλά θα βελτιωθεί προς ευόδωση των κοινών μας στόχων.

Θερμά συγχαρητήρια !

Εκδηλώσεις του Συλλόγου Νεοχωριτών Αμερικής

Κυριακή 30 Ιουλίου θα γιορτάσουμε τη μνήμη της Αγίας Παρασκευής. Θα τελεστεί όρθρος στις 10 π.μ. και Θεία Λειτουργία στις 11 π.μ. Θα ακολουθήσει γεύμα με νοστιμότατα φαγητά, τελείως δωρεάν για τα τακτικά μέλη, ευχαριστώντας τα έτσι για την αφιλοκερδή προσφορά τους στον Σύλλογο μας καθ' όλη τη διάρκεια του έτους.

Δευτέρα 14 Αυγούστου θα ψαλεί στο εκκλησάκι μας, ο Μέγας Εσπερινός της εορτής της Παναγίας με συμμετοχή των ιερέων των κοινοτήτων Camp Hill και York.

Κυριακή 27 Αυγούστου θα γίνει η Πανήγυρις του Συλλόγου μας με όρθρο στις 10 π.μ. και Θεία Λειτουργία στις 11 π.μ. Περισσότερες πληροφορίες θα σταλούν αργότερα.

Μια υπερήφανη χορδή

Κάτι πρέπει να κάνουμε με το παιδί είπε στον άντρα της

Να βγει από το σπίτι να κάνει δραστηριότητες. Μεγαλώνει...

Ίσως αν την πηγαίναμε μπαλέτο, ζωγραφική, βόλει της είπε εκείνος ελπίζοντας ότι δε θα συμφωνήσει μαζί του γιατί αυτό που ήθελε αυτός ήταν το παιδί να ασχοληθεί με τη μουσική.

Πάντα του άρεσε αυτός ο κόσμος, παρόλο που δεν είχε ιδέα για το μεγαλείο του.

Ότι ήξερε περιοριζόταν στη γνώση που μπορεί να έχει ένας ακροατής, και μάλιστα με περιορισμένα ακούσματα, κυρίως από τη λαϊκή και παραδοσιακή μουσική.

Μετά τις απαραίτητες διαβουλεύσεις και αφού δοκίμασε το παιδί τις άλλες δραστηριότητες καταλήξαν.

Θα πήγαιναν το παιδί στο ωδείο.

Ένα απόγευμα, λοιπόν, πατέρας και κόρη ανέβαιναν για πρώτη φορά τα 50 σκαλιά του δημοτικού ωδείου.

"Πατέρα κουράστηκα", του είπε εκείνη, χωρίς να μπορεί να καταλάβει τότε ότι για τα επόμενα χρόνια θα ανέβαινε ατέλειωτες φορές την ίδια σκάλα.

Κάπως έτσι άρχισαν όλα.

Στην αρχή τα πράγματα ήταν βαρετά.

Αναρθρες παιδικές φωνές που σιγοτραγουδούσαν φάλτσα παιδικά τραγουδάκια, μια πρώτη επαφή με τις νότες, μικρές γιορτές για να παρουσιάσουν τα παιδιά τη δουλειά τους στους γονείς που τα παρακολουθούσαν από κάτω.

Αργότερα τα πράγματα σοβάρεψαν.

Είχε έρθει η ώρα να αποφασίσει το παιδί για το μουσικό όργανο που θα ασχοληθεί.

Μετά την απαραίτητη γνωριμία με τα όργανα – πνευστά, έγχορδα και κρουστά – αποφασίστηκε.

"Παιδί μου, πολύ μεγάλο δεν είναι αυτό που διάλεξες, πώς θα το κουβαλάς, πώς θα παίζεις, αυτό είναι μεγαλύτερο από σένα", είπε ο πατέρας, χωρίς να υπολογίζει εκείνη τη στιγμή ότι και το παιδί θα μεγάλωνε

αλλά και ότι εκείνος θα ήταν ο τυχερός που για τα επόμενα χρόνια θα το μετέφερε στην πλάτη του στη σκάλα με τα 50 σκαλιά και όχι μόνο.

Ακολούθησαν πολλές ώρες μελέτης, εξάσκησης, διαβάσματος και κάποια μέρα το παιδί το ανακοίνωσε στους γονείς του.

Θα σταματήσω, κουράστηκα, βαρέθηκα, και αυτό το όργανο πια παράγει κάτι ήχους...

Άντε πάλι από την αρχή.

"Υπομονή χρειάζεται παιδί μου, αγάπη και θα δεις ότι όλα θα πάνε καλά", είπε ο πατέρας που δεν του άρεσε καθόλου αυτή η ιδέα της διακοπής.

"Θα δούμε", είπε το κορίτσι, μέχρι που ήρθε η πρώτη μικρή συναυλία στην αίθουσα του ωδείου.

"Πατέρα, ωραία δεν ήταν, έπαιξα καλά; Σου άρεσε;" τον ρώτησε.

"Εξαιρετικά, ήσασταν υπέροχοι όλοι και να σκέφτεστε ότι θα ακολουθήσουν και άλλες πολλές, πιο μεγάλες και πιο όμορφες", της απάντησε εκείνος.

Δεν το ήξερε, αλλά το ευχόταν και δεν έπεσε έξω.

Συναυλίες εκτός του ωδείου, συμμετοχή σε μουσικά σύνολα, κάποιες παραστάσεις σε σημαντικές αίθουσες έδιναν όλο και περισσότερα ερεθίσματα και εμπειρίες στο παιδί.

Αυτός ο πρώτος κύκλος, όμως, έπρεπε και τυπικά να ολοκληρωθεί.

Η προετοιμασία μεγάλη, δύσκολη, επίπονη.

Πτυχίο ήταν αυτό.

Κάποια στιγμή η ώρα ήρθε και ο πατέρας έβαλε στην πλάτη του το όργανο για άλλη μια φορά – μόνο που εκείνη τη μέρα ήταν πιο βαρύ από κάθε άλλη – για να συνοδέψει το παιδί στην πιο απαιτητική δοκιμασία που είχε μέχρι εκείνη τη στιγμή βιώσει.

Και αν ξεχάσει τις νότες; Αν της πέσει το δοξάρι; Αν την καταβάλλει το άγχος της στιγμής, τι θα γίνει;

Αυτά σκεφτόταν συνέχεια.

Γνώριμες σκέψεις, που τις έκανε όλα αυτά τα χρόνια, κάθε φορά που το παιδί έπαιζε δημόσια.

Η αγωνία όμως μίκραινε με τη σκέψη ότι τόσα χρόνια όλα πήγαν καλά, γιατί όχι και σήμερα, και γιατί τη μοιραζόταν με δικούς του ανθρώπους και φίλους του παιδιού που ήταν εκεί σε αυτή τη σημαντική στιγμή του.

Όταν όλα τελείωσαν, ένας αναστεναγμός ανακούφισης βγήκε από μέσα του.

Μια προσπάθεια πολλών ετών ανταμείφθηκε με το καλύτερο αποτέλεσμα.

Ένωσε περήφανος.

Όταν γύριζε σπίτι φορτωμένος πάλι με το όργανο – που για πρώτη φορά τού φάνηκε τόσο ελαφρύ – καθώς το παιδί βγήκε για να χαρεί την επιτυχία του, ξανασκέφτηκε πως άξιζε τον κόπο και ευχήθηκε από μέσα του ο καινούργιος κύκλος που θα ανοίξει να κουρδίσει ξανά το ίδιο καλά τις χορδές του παιδιού και να του χαρίσει ακόμα περισσότερες όμορφες στιγμές και επιτυχίες.

Οι σκέψεις αυτές είναι προϊόν μυθοπλασίας και οποιαδήποτε σχέση με πρόσωπα και καταστάσεις είναι εντελώς συμπτωματική.

Αθανάσιος Ι. Λειβαδίτης

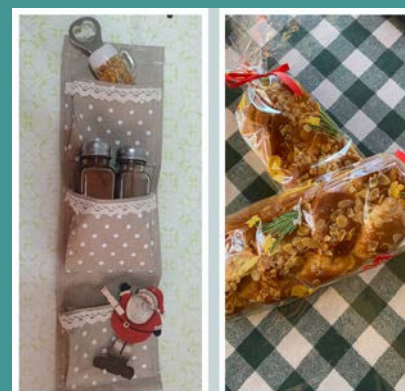
Το ευχαριστώ είναι λίγο

Μόνιμη έγνοια και αναφορά τόσο του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου μας αλλά και όλων των μελών του είναι «αυτοί που έμελλε να φυλάνε Θερμοπύλες».

Οι μόνιμοι κάτοικοι του χωριού μας.

Έτσι, το Διοικητικό Συμβούλιο, τόσο στις γιορτές των Χριστουγέννων, όσο και στις γιορτές του Πάσχα, αντί για ευχαριστώ έστειλε σε όλους τους μόνιμους κατοίκους από ένα μικρό δωράκι, δείγμα της ευγνωμοσύνης μας για αυτούς τους ανθρώπους που «κρατάνε» το χωριό μας ανοικτό για όλους εμάς.

Τους ευχαριστούμε πολύ!

Δε βαρέθηκες;

“Το ξέρεις ότι λείπεις δυο συνεχόμενα Σάββατα,” μου είπε με παράπονο ο κουμπάρος μου.

“Σιγά, ρε φίλε, σε λίγο θα μας αφιερώσεις και το τραγούδι στο τραπέζι που τα πίνω λείπει το ποτήρι σου.”

Ίσως, να είχε και δίκιο, σκέφτηκα.

Τάμα ήταν αυτό, συνήθεια, τρόπος ζωής κάθε Σάββατο να βρισκόμαστε, να βλέπομαστε, να κουβεντιάζουμε και να πίνουμε και κανένα τσίπουρο, έτσι για το καλό.

Είκοσι χρόνια τώρα, κάθε βδομάδα, κάθε Σάββατο.

“Και συ ξέρεις, πως όλα τα Σάββατα καταλύονται, πλην του Φεβρουαρίου, κατά παράφραση της σχετικής ρήσης”, του είπα.

Μα δε βαρέθηκες κάθε χρόνο στο ίδιο μέρος με τους ίδιους ανθρώπους; Πηγαίνετε και κάπου αλλού.

Τόσα ορεινά μέρη υπάρχουν.

“Να πάτε για πεζοπορία στη φύση, για σκι, αλλά αυτά βλέπεις είναι δύσκολα”.

“Το δύσκολο, καλέ μου φίλε, είναι να έχεις τέσσερις φιγούρες, ένα τριάρι και ένα τέσσερα, να μην μπορείς να βοηθήσεις τον συμπαίκτη σου στη δηλωτή και να έχεις και τη σόμπα να καίει στο φουλ στην πλάτη σου”.

Αυτά είναι προβλήματα.

“Και για πες τι διαφορετικό κάνατε φέτος;”

“Τίποτα απολύτως, άλλωστε γι’ αυτό πάμε κάθε χρόνο εκεί, για να κάνουμε τα ίδια”.

Θα σηκωθούμε το πρωί, θα πιούμε καφέ δίπλα στο τζάκι, θα βγούμε στην πλατεία, θα παίξουμε δηλωτή, θα φάμε, θα κουβεντιάσουμε και όταν δουλέψει το κρασί θα το πιάσουμε με το στόμα το τραγούδι με αντικρουστές φωνές. Μετά θα γυρίσουμε σπίτι για να ...

“Άσε ξέρω, ξέρω. Να ξαναπιείτε καφέ το απόγευμα, να ξαναβγείτε στην πλατεία κλπ...”

Φέτος, μάλιστα, αποφασίσαμε να βάλουμε και το όνομά μας στις καρέκλες, κάτι σαν εισιτήριο διαρκείας, γιατί δεν ξέρεις πόσο

κουραστικό είναι να ψάχνεις να βρεις καρέκλα.

“Σε καταλαβαίνω, αλλά θα περάσει και αυτό”, μου είπε γελώντας.

“Αλλά μια και με ρώτησες αν βαρέθηκα, εσύ δε βαρέθηκες είκοσι χρόνια τώρα να είσαι εδώ κάθε Σάββατο;”

“Να βαρεθώ; Μα αυτό είναι ανάγκη για επαφή, επικοινωνία, ευχαρίστηση”, μου απάντησε.

“Σε ευχαριστώ, γιατί με απάλλαξες από τη φασαρία να σου απαντήσω”.

“Άντε γεια μας, ρε συ, ωραίο το κρασί, από πού το πήρες; – καθώς εκείνο το Σάββατο αλλάξαμε την συνήθειά μας –”, μου είπε.

“Έλα του χρόνου μαζί μας και θα σου λυθούν όλες οι απορίες.”

Είπαμε πολλά και φεύγοντας του έδωσα το φίλημα που επιμελώς είχα φυλάξει στη βαλίτσα μου για κείνον.

Λίγο κρασί και έναν μεζέ που ήξερα πως τα περίμενε.

Όπως ήξερα ότι χαιρόταν πολύ για μένα που περνούσα όμορφα σ’ αυτή τη μικρή χειμερινή απόδραση.

Όμως, τώρα πρέπει να σταματήσω, γιατί σήμερα που γράφω αυτές τις σκέψεις είναι Σάββατο και σε λίγο θα συναντηθούμε και αν αργήσω ποιος τον ακούει πάλι.

ΚΑΙ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΦΙΛΟΙ!

Γεροί, υγιείς και να ανταμώνουμε όλο και περισσότεροι.

Η παρέα της χειμερινής απόδρασης

Το μοιρολόι της Παναγίας

Το μοιρολόι της Παναγίας παρουσιάζει κοινά χαρακτηριστικά με ορισμένα βυζαντινά κείμενα, όσο και με κείμενα της νεότερης λαϊκής παράδοσης.

Το ύφος του εμφανίζει συγγένεια με τον επιτάφιο θρήνο ή εγκώμια που ψέλνονται το απόγευμα της Μ. Παρασκευής ενώ οι λεπτομέρειες της αφήγησης παραπέμπουν σε νεότερα δημοτικά τραγούδια.

Το μοιρολόι της Παναγίας απαντάται με πολλές παραλλαγές. Στις περισσότερες απ’ αυτές ξεκινάει με την περιγραφή του σκοτεινιασμένου ουρανού. Η φύση εδώ, συμπάσχει με την Παναγία.

Ο Ουρανός, το φεγγάρι και ο ήλιος είναι μοτίβο που αναφέρεται σε πολλά δημοτικά μας τραγούδια.

Ανάλογο κοινό μοτίβο ως προς τα ακριτικά μας τραγούδια, που φαίνεται να το δανείστηκε και το μοιρολόι, είναι το μοτίβο της λιποθυμίας.

Οι γυναίκες προσπαθούν να τη συνεφέρουν ρίχνοντας άφθονο νερό.

Η μετατροπή του νερού σε ανθόνερο και ροδόνηρο παραπέμπει στα μύρα που φέρνουν οι μυροφόρες για να ράνουν μ’ αυτά το σώμα του Χριστού.

Εντονότατη είναι η παράθεση στοιχείων απ’ τη Χριστιανική παράδοση. Στο κατά Ιωάννη Ευαγγέλιο, η Παναγία με τον αγαπημένο μαθητή του

Χριστού – τον Ιωάννη – βρίσκονται κάτω από τον Σταυρό.

Ο Ιησούς τότε αναθέτει στον Ιωάννη να φροντίσει τη Μητέρα του, ενώ στη Θεοτόκο λέει: «Γύναι ιδέ ο υιός σου».

Τα λόγια αυτά περνούν και στο μοιρολόι της Παναγίας ως διάλογος με τον Ιωάννη (εδώ ο μαθητής του Χριστού συγχέεται με τον Ιωάννη τον Βαπτιστή).

Η Παναγία διακατέχεται από πόνο και οργή για την άδικη καταδίκη του γιου της, γι’ αυτό και μέσα στον ολοφυρμό της, καταριέται τον αθίγγανο που φτιάχνει τα καρφιά, αλλά και την Αγία Καλή, η παρατήρηση της οποίας «Ποιος είδε γιο εις τον Σταυρό και μάνα στο τραπέζι;» εξοργίζει την Παναγία γι’ αυτό και της ανταπαντά με την κατάρρα.

Η προτροπή του Χριστού προς τη Μητέρα του, να επιστρέψει σπίτι και να ετοιμάσει τραπέζι με κρασί και παξιμάδια αποτελεί στοιχείο του εθίμου της παρηγοριάς (δείπνο μετά από κηδεία).

Το μοιρολόι της Παναγίας ως στοιχείο εθίμου, σε κάποια μέρη τραγουδιέται το βράδυ της Μεγάλης Πέμπτης όταν τελειώσει η ακολουθία των 12 Ευαγγελίων.

Σε άλλα μέρη συνδυάζεται με το στόλισμα του Επιταφίου της Μ. Παρασκευής.

Συνέχεια από τη σελ. 11

Το μοιρολόι της Παναγίας

Τραγουδημένο απ' τις γυναίκες γύρω απ' τον τάφο του Χριστού, κατά το ύφος και το ήθος των οικείων τους, κοσμικών μοιρολογιών εκφράζει τη συμπόνια και την ταύτισή τους με τη μητρική και ανθρώπινη πλευρά της Παναγίας.

Τώρα είν' Αγιά Σαρακοστή
τώρα είναι άγιες μέρες
που λειτουργούν οι εκκλησιές
και ψέλνουν οι παπάδες.

Άκου βροντές και αστραπές
και ταραχές μεγάλες
βγαίνει να δει στην πόρτα της
να δει στη γειτονιά της.

Βλέπει τον ουρανό θαμπό
και τ' άστρα βουρκωμένα
και το φεγγάρι το λαμπρό
στο αίμα βουτηγμένο.

Βλέπει τον Πάννη κι έρχεται
δαρμένος και κλαμένος
«Τι έχεις Πάννη μου και κλαις
και είσαι βουρκωμένος;».

Δεν έχω στόμα να στο πω
μιλιά να στο μιλήσω
μήτε η καρδιά μου το κρατά
να στο ομολογήσω.

Τον Δάσκαλό μου πιάσανε
οι άνομοι Εβραίοι
οι άνομοι και τα σκυλιά
οι τρις καταραμένοι.

Σαν τ' άκουσε η Δέσποινα
πέφτει λιποθυμάει.

Τρία σταμνιά ροδόνηρο
τρία σταμνάκια μόσχο
τρία σταμνιά ανθόνηρο
ως να τη συνεφέρει
Κι αυτά τα λόγια λέει:

Να 'ρθει η Μάρθα κι Μαρία
και του πρόδρομου η Μάνα
να πάρουμ' όλες το στρατί
να 'μαστε τρεις αντάμα.

Παίρνουνε το στρατί στρατί
στρατί το μονοπάτι
και το στρατί τους έβγαλε
στ' Αθίγγανου την πόρτα.

Ωρα καλή σ' αθίγγανε
τι είναι αυτά που κάνεις;
Καρφιά μου παραγγείλανε
οι φίλοι μου οι Εβραίοι.

Τέσσερα παραγγείλανε
κι εγώ τα κάνω πέντε
τα δυο στα δυο του γόνατα
τα δυο στα δυο του χέρια.

Το πέμπτο το φαρμακερό
να μπει μες την καρδιά του
να τρέξει αίμα και νερό
να λιγωθεί η καρδιά του.

Σαν τ' άκουσε η Δέσποινα
πέφτει λιποθυμάει.

Τρία σταμνιά ροδόνηρο
τρία σταμνάκια μόσχο
τρία σταμνιά ανθόνηρο
ως να τη συνεφέρει
κι όταν τη συνεφέρανε
αυτά τα λόγια λέει:

Ανάθεμα σε αθίγγανε
χαίρι να μην κάνεις
ούτε ψωμί στο ράφι σου
ποτέ να αποτάξεις.

Παίρνουνε το στρατί στρατί
στρατί το μονοπάτι
και το στρατί τους έβγαλε
μπρος στου Πιλάτ' την πόρτα.

Βλέπουν την πόρτα σφαλιστή
και τα κλειδιά παρμένα
και τα ψηλά παράθυρα
σφικτά μανταλωμένα.

Άνοιξε πόρτα του ληστού
κι η πόρτα του Πιλάτου
κι η πόρτα απ' τον φόβο της
ανοίγει μοναχή της.

Βλέπει δεξιά, βλέπει ζερβά
κανέναν δε γνωρίζει
βλέπει και ξαναδεύτερα
βλέπει τον Άγιο Πάννη.

Άγιε μου Πάννη πρόδρομε
και βαφτιστή του γιου μου
εμένα είναι γιόκας μου
και σένα Δάσκαλός σου.

Δεν έχω στόμα να στο πω
μιλιά να στο μιλήσω
μήτε η καρδιά μου το βαστά
να σου το ομολογήσω.

Βλέπεις εκείνον τον γυμνό
τον παραπονεμένο
όπου φορεί στην κεφαλή
τ' ακάνθινο στεφάνι;

Εκείνος είναι ο γιόκας σου
κι εμένα ο Δάσκαλός μου.

Πάει κοντά η Παναγιά
και τον επροσκυνάει
κατέβα γιε μου χαμηλά
να σε γλυκοφιλήσω
να βγάλω τη χρυσή ποδιά
το αίμα να σκουπίσω.

Άντε μάνα στο σπίτι μας
και διάφορο δεν έχεις
και το Μεγάλο Σάββατο
κάτσε να μ' απαντήσεις.

Βάλε κρασί στον μαστραπά
κι αφράτο παξιμάδι
να φάνε οι μάνες για παιδιά
και τα παιδιά για μάνες
να φάνε κι οι καλόπαντρες
για τους καλούς τους άντρες.

Πήρανε το στρατί στρατί
στρατί το μονοπάτι
και το στρατί τους έβγαλε
στης Παναγιάς την πόρτα.

Βάζει κρασί στον μαστραπά
αφράτο παξιμάδι
και φάγαν μάνες για παιδιά
και τα παιδιά για μάνες.

Φάγανε κι οι καλόπαντρες
για τους καλούς τους άντρες
Περνά και η Αγιά Καλή
και το χαμογελάει.

Ποιος είδε γιο εις τον Σταυρό
και μάνα στο τραπέζι;

Α να χαθείς Άγια Καλή
ποτέ να μη γιορτάζεις
ποτέ να μη βρεθεί κανείς
κεράκι να σ' ανάβει.

Όποιος τ' ακούει σώνεται
κι όποιος το λέει αγιάζει
κι όποιος το καλοαφουγκράζεται
Παράδεισο θα λάβει.

Βασιλική Κ. Μάντη